

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8C/198/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316204893
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5316204893.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v právnej veci žalobcu U. N., O.. XX.X.XXXX, V. X. M. XXX, XXX XX Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Furdekova 16, 851 04 Bratislava, pracovisko Kysucká cesta 8405/16C, 010 01 Žilina, IČO: 50 192 205, proti žalovanému P. X., O.. X.X.XXXX, V. F. XXX, XXX XX Z., zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, v konaní o zaplatenie 1 723, 35 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 265,92 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 265,92 € od 15.6.2016 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaný m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, o ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 68,94 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 20.6.2016, doručenou súdu dňa 22.6.2016, sa žalobca voči označenému žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.723,35 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy od 15.6.2016 do zaplatenia, a to na tom skutkovom základe, že na základe trestného rozkazu Okresného súdu Čadca č. konania 1T/27/2015-189 zo dňa 21.5.2015, právoplatného dňa 15.7.2015, ktorým bol žalovaný uznaný za vinného a ktorému bola uložená povinnosť uhradiť poškodenému žalobcovi škodu za spôsobenú ujmu vo výške 2.307,20 €, bol žalobca ako poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie. Žalovaný svojim zavineným protiprávnym konaním spôsobil žalobcovi ujmu na zdraví, na základe ktorej bol žalobca po dobu od 17.8.2014 do 14.10.2014 dočasne pracovne neschopný, čím mu vznikla škoda vo forme straty na zárobku a ušlý zisk. Celkový počet dní pracovnej neschopnosti predstavoval 59 dní a denný vymeriavací základ 13,4308 €. Počas plynutia prvých 10 dní PN žalobcu mu podľa zákona č. 462/2003 Z.z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca vznikol nárok na náhradu mzdy od zamestnávateľa. Žalobcov zamestnávateľ, spoločnosť D. Z., F.E..D., si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zákona splnil a náhradu mzdy žalobcovi poskytol, a to za obdobie od 17.8.2014 do 26.8.2014, spolu v sume 61,789 € (prvý až tretí deň po 3,36 € a štvrtý až desiaty deň po 7,387 €). Žalobcovi nárok na náhradu mzdy poskytovanej zamestnávateľom zanikol uplynutím desiateho dňa, pričom počas ostatných dní mu vznikol nárok na nemocenské podľa § 33, 34 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení. Ide o obdobie od 27.8.2014 do 14.10.2014, teda spolu 49 dní, za ktorých mu bolo vyplatené nemocenské vo výške 361,914 € (49 x 7,386 €). Počas dočasnej pracovnej neschopnosti prišiel žalobca aj o diéty, ktoré mu popri mzde zamestnávateľ pri riadnom výkone práce vyplácal. Túto peňažnú čiastku považuje žalobca za ušlý zisk, o ktorý prišiel dôsledkom žalovaného zavineného protiprávneho konania. Ten vypočítal ako súčet dvoch mesiacov

trvajúcej PN, pričom výška diéty za jeden mesiac predstavuje priemer už vyplatených diét za obdobie máj - júl 2014. Za máj 2014 mu boli vyplatené diéty vo výške 588,820 €, za jún 2014 vo výške 614,66 € a za júl 2014 vo výške 828,54 €, spolu 2.032,02 €. Ušlý zisk predstavuje súčin priemeru vyplatených diét a počtu mesiacov dočasnej pracovnej neschopnosti (2 mesiace), $677,34 \text{ €} \times 2 = 1.354,68 \text{ €}$. Žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie výzvou zo dňa 10.6.2016, ktorá bola žalovanému doručená dňa 14.6.2014. Na túto žalovaný žiadnym spôsobom nereagoval, dlžnú sumu žalobcovi neuhradil. Žalobca pripojil k žalobe i trestný rozkaz č. konania 1T/27/2015-189, denný vymeriavací základ pre august 2014, potvrdenie o strate na zárobku počas PN, rozhodnutie sociálnej poisťovne, potvrdenie o poberaní nemocenského, potvrdenie o príjme a výzvu pre žalovaného na zaplatenie, vrátane podacieho lístka.

2. Súd vyhovel žalobe v celom rozsahu vydaním platobného rozkazu č. konania 8C/198/2016-20 zo dňa 6.9.2016, ktorý bol však z dôvodu vecne odôvodneného odporu podaného žalovaným uznesením č. konania 8C/198/2016-26 zo dňa 1.12.2016 zrušený.

3. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietol obdobie pracovnej neschopnosti, poukazujúc na to, že v trestnej veci 1T/27/2015 súdny znalec trvanie práceneschopnosti určil na 5 týždňov, teda na 35 dní, čo je o 24 dní menej. Ak aj bol žalobca pracovne neschopný o 24 dní dlhšie, zrejme má iné diagnózy a nemohli súvisieť s diagnózou, ktorá nastala pri jeho ublížení na zdraví. Pokiaľ ide o vyčíslenie finančných prostriedkov za dĺžku pracovnej neschopnosti, namietol i tú, nakoľko ju treba skrátiť o 24 dní. Žalobu i v časti diét namietol v celom rozsahu, považoval ju za nedôvodnú, nakoľko diéty prináležia pracovníkovi, ktorý vykonáva prácu mimo miesta bydliska a iba vtedy, keď prácu vykonáva. Keďže žalobca prácu nevykonával, nárok na diéty nemá. Žalobu v časti o zaplatenie straty na zárobku nad 35 dní a požadovaných diét vo výške 1.354,68 € požadoval žalovaný zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k odporu skutkové tvrdenia doplnil. Uviedol, že znalec U.. I. B. v znaleckom posudku zo dňa 10.10.2014 určil potrebnú dobu liečenia v trvaní 5-6 týždňov, teda maximálne 42 dní. V nadväznosti na jednotlivé vyšetrenia, či zákroky, ktoré žalobca absolvoval, prihliadnuc na ich časovú chronológiu, vyplýva potreba žalobcu zotrvať v režime pracovnej neschopnosti až do 14.10.2014, kedy bolo toto obdobie ukončené na jeho vlastnú žiadosť po tom, čo sa jeho zdravotný stav výrazne zlepšil. Jediným dôvodom pretrvávania pracovnej neschopnosti žalobcu boli následky zavineného protiprávneho konania žalovaného. Vo vzťahu k druhej časti nároku uplatnenej titulom diét uviedol, že žalobca počas PN nevykonával svoju prácu vodiča nákladného motorového vozidla výlučne z dôvodu PN, ktorá bola zapríčinená zavineným protiprávnym konaním žalovaného. Ako vodič nákladného vozidla vykonáva svoju prácu vždy mimo bydliska, resp. mimo územia SR, nakoľko sa jedná o medzinárodnú dopravu. Jeho príjem je preto tvorený mzdou a diétami. Žalobca konaním žalovaného prišiel o podstatnú časť svojho príjmu, ktorý by bol získal, keby nebol práceneschopný. K uvedenému vyjadreniu pripojil listinné dôkazy: hlásenie úrazu zo dňa 17.8.2014, správu neurologickej ambulancie zo dňa 17.8.2014, správu rádiologického oddelenia z rovnakého dňa, správu z internej ambulancie zo dňa 18.8.2014, prepúšťaciu správu z KNsP Č. zo dňa 18.8.2014, správu z očného vyšetrenia zo dňa 18.8.2014, prepúšťaciu správu Univerzitetnej nemocnice U. zo dňa 23.8.2014, správu chirurgickej stomatologickej ambulancie zo dňa 27.8.2014 a 29.10.2014, tiež zo dňa 1.10.2014, správu z neurologického vyšetrenia zo dňa 9.9.2014 a príbalový leták lieku Stilnox.

5. V podaní doručenom súdu dňa 31.1.2018 žalovaný vzniesol návrhy na vykonanie dokazovania, v zmysle ktorých žiadal, aby sa súdny znalec U.. B.Á., ktorý vypracoval znalecký posudok v trestnej veci, vyjadril k dĺžke pracovnej neschopnosti, k užívaniu lieku Stilnox a pod., pričom zároveň formuloval jednotlivé otázky.

6. Žalobca tak učinil v podaní zo dňa 20.6.2018 na čl. 62, v ktorom v nadväznosti na zjavný rozpor medzi názorom súdneho znalca U.. I. B.Á., praktického lekára U.. I. U. a odborného lekára U.. L. F., P. k potrebnej dĺžke pracovnej neschopnosti žiadal u označených lekárov ich písomné odborné vyjadrenie, resp. ich vylúch a konfrontáciu v prípade rozdielnych odborných vyjadrení.

7. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktoré vykonal v prítomnosti oboch strán. Žalobca na žalobe naďalej v celom rozsahu zotrval. Na doplňujúce otázky súdu, v zmysle § 150 ods. 2 CSP, uviedol, že liek Stilnox začal užívať v deň, keď mu ho predpísal praktický lekár. Nespavosťami trpel už skôr, snažil sa to však odkladať, ale keď už to bolo neúnosné, šiel k obvodnému lekárovi, aby mu liek predpísal. Myslí, že U.. B. ozrejmil, čím sa živí. Všeobecný lekár to vedel určite. Nevie, prečo mu bol

predpísaný tento konkrétny liek. Nemohol spať. Predpokladá, že na základe neustupujúcich bolestí. Tiež uviedol, že najskôr ukončil pracovnú neschopnosť a následne i pracovný pomer u vtedajšieho zamestnávateľa, a to dohodou, nakoľko si už netrúfal vo svojom stave uvedenú prácu vykonávať. Jazdil každý týždeň. V nedeľu alebo pondelok nastúpili na cestu a šli do Európy na celý týždeň. V tom čase sa jazdila tá istá trasa po Európe, a to do Francúzska a späť. Boli kontaktovaní dispečerkami, ktoré ich vyberali zo zoznamu vodičov, v ktorom bolo uvedené, aké trasy ten-ktorý vodič jazdí. Negatívne účinky lieku spozoroval sám na sebe po jeho užití. Nastúpili po zobudení na druhý deň. Bol malátny. Oznámil to aj všeobecnému lekárovi. Liek užíval takmer každý deň, nie však každý deň. Posledná PN mu bola predĺžená všeobecným lekárom na základe odporúčaní z U., z ktorého sa vrátil dňa 1.10.2014, pričom kontrola u všeobecného lekára bola dňa 2.10.2014. Pred touto kontrolou liek Stilnox neužíval. Dôvodom predĺženia PN boli jeho stavy, a to bolesti hlavy a nespavosť. V U. mu dňa 1.10.2014 ešte neodporučili ukončiť PN, lebo mal ťažkosti. Na strane druhej žalovaný na pojednávaní poukazoval na to, že pracovná neschopnosť žalobcu bola dôvodná minimálne v dĺžke piatich týždňov. Nárok na ušlú mzdu presahujúci 5 týždňov považuje za nedôvodný. Pokiaľ ide o nárok na diéty za dobu PN žalobcu, žalobca neuviedol žiadne rozhodujúce skutkové tvrdenia k uplatnenej sume titulom ušlého zisku, i v nadväznosti na nepreukázanú nemožnosť uplatniť si tento nárok u zamestnávateľa. Na pojednávaní súd vykonal i dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, vrátane pripojeného spisu 1T/27/2015 a doplnil skutkový stav v súlade s § 150 ods. 2 CSP. Zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery:

8. Trestným rozkazom Okresného súdu v Čadci č. konania 1T/27/2015-189 zo dňa 21.5.2015 bol žalovaný uznaný za vinného z úmyselného ublíženia na zdraví, keď sa dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného (v danom prípade žalobcu), čím spáchal prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, za čo bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému žalobcovi škodu vo výške 2.307,20 €. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2015.

9. Zo znaleckého posudku č. 112/2014, vypracovaného znalcom U.. I. B. v trestnom konaní 1T/27/2015 na čl. 117, konkrétne z jeho záverov na strane 8, na ktorej sa v bode 3 zaoberal určením potrebnej doby práceneschopností, liečením a obodovaním zranení, vyplýva, že potrebná PN bola určená na 5-6 týždňov, nemala byť prekročená doba 6 týždňov. Prekročenie doby v tomto prípade ide na vrub stanoviska praktického lekára, ktorý mal požiadať odborného lekára - stomatochirurga o stanovisko k potrebnej dobe PN. Chybou odborného lekára - stomatochirurga pri kontrole 1.10.2014 bolo to, že sa nevyjadril k práceneschopnosti, stanovil kontrolu o mesiac, ale už počas práceneschopnosti poškodeného nebola vykonávaná žiadna liečba. Podľa konzultácie s odborným lekárom - stomatochirurgom bol priebeh liečenia nekomplikovaný, mal trvanie 5 týždňov.

10. Uznesením č. konania 8C/198/2016-77 súd v uvedenom spore ustanovil za znalca ad hoc U.. I. B., ktorý vypracoval znalecký posudok už v trestnom konaní. Jeho úlohou bolo vypracovať v tomto spore odborné vyjadrenie, v rámci ktorého mal zodpovedať na otázky strán i súdu, predovšetkým vo vzťahu k dôvodnosti dĺžky pracovnej neschopnosti žalobcu, i v nadväznosti na užívanie lieku Stilnox, ktoré malo podľa tvrdení žalobcu predĺženie PN spôsobiť. Znalec dňa 19.9.2014 súdu doručil odborné vyjadrenie čl. 85 spisu, z ktorého záverov vyplýva, že poškodený (žalobca) aj pri užívaní uvedeného lieku mohol svoju prácu vykonávať. Liek sa rýchlo absorbuje a má rýchly nástup účinku. Vrchol koncentrácie sa dosahuje o pol až tri hodiny, eliminačný polčas je krátky, s priemernou hodnotou 2,4 hodiny a trvanie účinku do 6 hodín. Účinkuje rýchlo, a preto by sa mal užívať bezprostredne pred spaním. Podľa zdravotnej dokumentácie poškodeného, po úraze, ktorý utrpel dňa 17.8.2014, doba liečenia a práceneschopnosti pri type poranenia, ktoré utrpel, býva pri nekomplikovanom priebehu liečenia v priemere 5-6 týždňov. Doba liečenia a práceneschopnosti by trvala pri 5 týždňoch od 17.8. do 22.9.2014, teda 35 dní a pri 6 týždňoch od 17.8. do 29.9.2014, teda 42 dní. V dôsledku užívania lieku Stilnox nie je nutné, aby bol užívateľ lieku práceneschopný. V dnešnej dobe ide o bežne používané hypnotikum. Pacient musí dodržiavať doporučenú dávku lieku, spánkový režim a užiť liek tesne pred spaním. Musí byť v jeho užívaní disciplinovaný. V dôsledku zranení žalobcu nebola potreba uvedený liek užívať. Jeho užívanie bolo doporučené pri neurologickom vyšetrení dňa 9.9.2014 pre subjektívny údaj nespavosti. Tento údaj sa nedá objektivizovať ani príčina nespavosti nebola objektivizovaná, identifikovaná, či sa jednalo o poruchu zaspávania alebo prebudenia počas spánku. V tomto smere podľa znalca nebol dôvod na predlžovanie práceneschopnosti. Pri stanovení doby práceneschopnosti v odbornom vyjadrení

v trestnom konaní stanovil primeranú dobu trvania PN pri nekomplikovanom priebehu liečenia na poranenia, ktoré poškodený pri udávanom úraze utrpel, a to aj na základe konzultácie s odborným lekárom, stomatochirurgom, primárom U.. L.Á. F. P., stomatochirurgická klinika UV U.. Znalec poukázal tiež na to, že predpis lieku Stilnox bol praktickým lekárom vykonaný až dňa 2.10.2014. Táto doba od odporúčenia lieku neurológom a jeho predpísaním praktickým lekárom vyvoláva otázku, či predpis uvedeného lieku bol opodstatnený. Pri vypracovaní odborného vyjadrenia otázky konzultoval s odbornou lekárkou - psychiatrickou U.E. M., psychiatrická ambulancia v Ž., ktorá vykonávala súdnu znalkyňu z odboru psychiatria.

11. Žalobca odborné vyjadrenie U.. B. namietal, najmä vo vzťahu k jeho kompetencii vyjadrovať sa k užívaniu predmetného lieku. Podľa názoru žalobcu znalec nebral do úvahy subjektívny stav žalobcu a lekársku správu z vyšetrenia u neurológa U.. B. zo dňa 9.9.2014, kde bolo žalobcovi doporučené liek Stilnox užívať. Podľa názoru žalobcu príčina jeho užívania je výlučne spojená s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobca až do predmetnej udalosti uvedený liek neužíval, nespavosťou netrpel. Na vykonaní dôkazu výsluchom svedkov U.. U., U.. F., P., U.. B. R. U.. Ď., ktorí poskytli žalobcovi zdravotnú starostlivosť v súvislosti s dôsledkami protiprávneho konania žalovaného a jedine oni sa vedia relevantne vyjadriť k stanovenej diagnóze a následnej liečbe žalobcu, a to aj k predpisaniu lieku Stilnox, zotrval.

12. Z ďalších listinných dôkazov vyplývajú nasledovné skutočnosti. Z denného vymeriavacieho základu pre 8/2014 na čl. 7 vyplýva, že tento predstavoval 13,4308 €.

13. Z potvrdenia o strate na zárobku počas PN na čl. 8 vyplýva, že žalobca bol práceneschopný od 17.8.2014 do 14.10.2014, teda 59 dní. V kolónke náhrada príjmu je uvedené, že od prvého do tretieho dňa mu bola zamestnávateľom vyplatená suma 10,08 €, za štvrtý až desiaty deň 51,70 €, spolu 61,79 €.

14. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky Č. zo dňa 14.12.2014 na čl. 9 vyplýva, že žalobcovi bol pri dočasnej pracovnej neschopnosti vzniknutej dňa 17.8.2014 priznaný nárok na nemocenské za obdobie od 27.8.2014 vo výške 7,387 za deň. Z odôvodnenia na čl. 10 vyplýva, že denný vymeriavací základ na určenie výšky nemocenského po zaokrúhlení na 4 desatinné miesta nahor predstavuje 13,4309 €. 55 % z uvedenej sumy je práve 7,3869 €, resp. 7,387 €.

15. Z Potvrdenia o poberaní nemocenského, vydaného Sociálnou poisťovňou, pobočka Č. dňa 19.1.2015, na čl. 11 vyplýva, že žalobca bol nemocensky poistený od 20.10.2013 do 14.10.2014. Nemocenské poberal v čase od 27.8.2014 do 14.10.2014.

16. Z potvrdenia o príjme vykonaného zamestnávateľom žalobcu spoločnosťou D. Z., F.E..D., P. XXX, C.: XX XXX XXX zo dňa 23.9.2014 na čl. 12 vyplýva, že hrubá mzda v mesiacoch máj - júl 2014 predstavovala u žalobcu 410,- €, čistá mzda za rovnaké obdobie činila 347,82 € a diéty v mesiaci máj boli žalobcovi vyplatené vo výške 588,82 €, v mesiaci jún vo výške 614,66 € a v mesiaci júl vo výške 828,54 €.

17. Výzvou zo dňa 10.6.2016 žalobca vyzval žalovaného k plneniu, výzvu mu zaslal dňa 13.6.2016.

18. Z hlásenia úrazu zo dňa 17.8.2014 na čl. 33 vyplýva, že v uvedený deň bol žalobca napadnutý, zvalený na zem, opakovane kopaný do tváre, ošetrovaný 17.8.2014 na traumatologickej ambulancii M. Č., hospitalizovaný od 17.8. do 19.8.2014, predložený do Univerzitnej nemocnice U., kde bol operovaný 20.8.2014 a prepustený do domáceho liečenia 23.8.2014.

19. Zo záveru správy neurologickej ambulancie M. Č. zo dňa 17.8.2014 na čl. 34 vyplýva kontrola podľa potreby.

20. Z potvrdenia rádiologického oddelenia M. Č. zo dňa 17.8.2014 na čl. 35 vyplýva špecifikácia nálezu (CT vyšetrenia mozgu, tvárového skeletu). Okrem popisu nálezu zo záveru správy nevyplýva žiadne odporúčanie.

21. Zo záveru správy internej ambulancie M. Č. zo dňa 18.8.2014 vyplýva odporúčenie: operačný výkon, priebežná kontrola.

22. Zo záveru prepúšťacej správy M. Č. zo dňa 18.8.2014 na čl. 37 vyplývajú vyšetrenia, ktoré počas hospitalizácie žalobca absolvoval.

23. Zo správy oftalmológa zo dňa 18.8.2014 čl. 38 vyplýva potreba konzultácie na pracovisku Maxilofaciálnej kliniky UMN ohľadom ďalšieho postupu.

24. Z prepúšťacej správy UN U. zo dňa 23.8.2014 na čl. 39 vyplýva odporúčenie pokračovať v medikamentóznej liečbe, i konštatovanie pokračovania PN. Kontrola dňa 27.8.2014, v prípade potreby skôr.

25. Zo správy chirurgickej stomatologickej ambulancie UN U. zo dňa 27.8.2014 čl. 40 vyplýva kontrola o mesiac, dňa 1.10.2014. Z ďalšej správy zo dňa 29.10.2014 vyplýva už kontrola podľa potreby. Uvedené správy sú vystavené U.. L. F., P.. Z ďalšej správy chirurgickej stomatologickej ambulancie UN U. zo dňa 1.10.2014 na čl. 41 vyplýva kontrola o mesiac.

26. Zo záverov neurologického vyšetrenia zo dňa 9.9.2014, z časti odporúčenie, vyplýva rekonvalescentný režim, vyvarovanie sa prudším pohybom a otrasom hlavy, pokračovanie v medikamentóznej liečbe a v odporúčaní lieku Stilnox, 1-krát večer p.p. (podľa potreby). Inak kontrola, či už chirurgom alebo oftalmológom, podľa ťažkostí, resp. podľa objednania. Uvedená správa je vyhotovená U.. P. B..

27. Z príbalového letáku lieku Stilnox čl. 43 spisu, z časti obsahujúcej špecifikáciu lieku, jeho zaradenia a účinku, vyplýva, že patrí medzi hypnotiká a sedatíva, skracuje dobu nástupu spánku, znižuje počet prebudení, predlžuje celkovú dobu spánku a zlepšuje jeho kvalitu. Je určený na krátkodobé užívanie, doba liečby nemá prekročiť 4 týždne. Liek môže nepriaznivo ovplyvniť činnosť vyžadujúcu zvýšenú pozornosť, koordináciu pohybov a rýchle rozhodovanie, napríklad vedenie vozidiel, pretože hrozí riziko ospalosti. Aby sa toto minimalizovalo, odporúča sa spánok počas celej noci (7-8 hodín). Z bodu 3 ďalšieho príbalového letáku k lieku Stilnox na čl. 110 rub spisu vyplýva, že liek účinkuje rýchlo a preto sa má užívať bezprostredne pred oddychom alebo spaním. Pri možných vedľajších účinkoch je uvedené, že aj tento liek môže spôsobovať vedľajšie účinky, hoci sa neprejavia u každého. Z bodu 2, v časti vedenia vozidiel a obsluhy strojov, vyplýva, že liek má veľký vplyv na schopnosť viesť vozidlá a obsluhovať stroje, ako napríklad spôsobiť mikro spánok. Nasledujúci deň po liečbe je preto potrebné mať na pamäti, že sa pacient môže cítiť malátny, ospalý a zmätený alebo môže mať závrat, že môže trvať dlhšie prijímať rýchle rozhodnutia, že môže vidieť rozmazane alebo dvojmo a môže byť menej ostražitý. Preto sa odporúča užiť minimálne 8 hodín pred vedením vozidla.

28. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení (ďalej len zákon o SP) zamestnanec a povinne nemocensky poistená samostatne zárobkovo činná osoba majú nárok na nemocenské, ak boli pre chorobu alebo úraz uznaní za dočasne práceneschopných na výkon zárobkovej činnosti alebo im bolo nariadené karanténne opatrenie podľa osobitného predpisu 50) (ďalej len "dočasná pracovná neschopnosť").

Podľa § 34 ods. 1 zákona o SP zamestnancovi vzniká nárok na nemocenské od 11. dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Povinne nemocensky poistenej samostatne zárobkovo činnéj osobe a dobrovoľne nemocensky poistenej osobe vzniká nárok na nemocenské od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti. Nárok na nemocenské zaniká dňom nasledujúcim po skončení dočasnej pracovnej neschopnosti, najneskôr uplynutím 52. týždňa od vzniku dočasnej pracovnej neschopnosti (ďalej len "podporné obdobie"), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 36 zákona o SP nemocenské sa poskytuje za dni.

Podľa § 37 ods. 1 zákona o SP výška nemocenského zamestnanca je 55% denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 55 alebo pravdepodobného denného vymeriavacieho základu určeného podľa § 57, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 55 ods. 1 zákona o SP denný vymeriavací základ na určenie výšky nemocenskej dávky je podiel súčtu vymeriavacích základov, z ktorých poistenec zaplatil poisťné na nemocenské poistenie v rozhodujúcom období a počtu dní rozhodujúceho obdobia. Denný vymeriavací základ sa zaokrúhľuje na štyri desatinné miesta nahor.

Podľa § 8 zákona č. 462/2003 Z. z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca výška náhrady príjmu je v období a) od prvého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do tretieho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti 25% denného vymeriavacieho základu zamestnanca a b) od štvrtého dňa dočasnej pracovnej neschopnosti do desiateho dňa dočasnej pracovnej neschopnosti 55% denného vymeriavacieho základu.

Podľa § 118 ods. 2 Zákonníka práce mzda je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Za mzdu sa nepovažuje najmä náhrada mzdy, odstupné, odchodné, cestovné náhrady vrátane nenárokových cestovných náhrad, príspevky zo sociálneho fondu, príspevky na doplnkové dôchodkové sporenie, príspevky na životné poistenie zamestnanca, výnosy z kapitálových podielov (akcií) alebo obligácií, daňový bonus, náhrada príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca, doplatky k nemocenským dávkam, náhrada za pracovnú pohotovosť, peňažná náhrada podľa § 83a ods. 4 a iné plnenie poskytované zamestnancovi v súvislosti so zamestnaním podľa tohto zákona, osobitných predpisov, kolektívnej zmluvy alebo pracovnej zmluvy, ktoré nemá charakter mzdy. Za mzdu sa tiež nepovažuje ďalšie plnenie poskytované zamestnávateľom zamestnancovi zo zisku po zdanení.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách (ďalej len zákona o CN) zamestnávateľ vysielajúci zamestnanca na pracovnú cestu písomne určí miesto jej nástupu, miesto výkonu práce, čas trvania, spôsob dopravy a miesto skončenia pracovnej cesty; môže určiť aj ďalšie podmienky pracovnej cesty. Zamestnávateľ je pritom povinný prihliadať na oprávnené záujmy zamestnanca.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o CN zamestnancovi vyslanému na pracovnú cestu patrí a) náhrada preukázaných cestovných výdavkov, b) náhrada preukázaných výdavkov za ubytovanie, c) stravné, d) náhrada preukázaných potrebných vedľajších výdavkov, e) náhrada preukázaných cestovných výdavkov za cesty na návštevu jeho rodiny do miesta pobytu 3) alebo medzi zamestnávateľom a zamestnancom vopred dohodnutého miesta pobytu rodiny na území Slovenskej republiky, ak podľa určených podmienok pracovná cesta trvá viac ako sedem po sebe nasledujúcich kalendárnych dní, a to každý týždeň, ak nie je v kolektívnej zmluve, prípadne v pracovnej zmluve alebo v inej písomnej dohode so zamestnancom dohodnutá táto náhrada za dlhší čas, najdlhšie však za jeden mesiac.

Podľa § 5 ods. 1 a 2 zákona o CN zamestnancovi patrí stravné za každý kalendárny deň pracovnej cesty za podmienok ustanovených týmto zákonom. Suma stravného je ustanovená v závislosti od času trvania pracovnej cesty v kalendárnom dni, pričom čas trvania pracovnej cesty je rozdelený na časové pásma a) 5 až 12 hodín, b) nad 12 hodín až 18 hodín, c) nad 18 hodín. (2) Sumu stravného pre časové pásma podľa odseku 1 ustanoví opatrenie, ktoré vydá Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"); opatrenie sa vyhlási uverejnením jeho úplného znenia.

Podľa § 5 ods. 5 zákona o CN so zamestnancom, ktorému častá zmena pracoviska vyplýva z osobitej povahy povolania, možno v pracovnej zmluve alebo v dohode o práci vykonávanej mimo pracovného pomeru dohodnúť odchylne od tohto zákona podmienky na poskytovanie stravného, ako aj nižšie sumy stravného, najviac však o 5% z ustanovenej sumy stravného; suma stravného sa zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor.

29. Pod pojmom škoda v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa chápe ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, teda peniazmi a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Náhrada škody, ak má plniť reparačnú (reštitučnú)

funkciu, má zabezpečiť poškodenému plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nie však viac. Rozlišujú sa dva druhy škody, a to škoda skutočná a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predošlého stavu. (V tomto spore nejde o tento prípad). Avšak to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh veci dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje teda zmenšením majetku poškodeného, úbytkom aktív, ako je to pri škode skutočnej, ale stratou očakávaného príjmu, resp. výnosu. Nestačí pritom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť naisto postavené, že pri pravidelnom behu veci, nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti, mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu, resp. škodovej udalosti. Pre výšku ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, konanie škodcu, resp. škodná udalosť, zabránili, teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný príjem poškodený prišiel (Uznesenie NS SR 4Mcdo 23/2008 z 21.12.2009). V nadväznosti na uvedené, i na ustanovenie § 118 Zákonníka práce, hovoríme o príjme, ktorý mohol žalobca, pokiaľ by nebol práceneschopný, u svojho zamestnávateľa v rozhodnom období dosiahnuť. V danom prípade je v tomto smere potrebné poukázať na to, že diéty (stravné) nie sú príjmom (§ 118 ods. 2 ZP a zákon o CN), pretože za mzdu sa cestovné náhrady (ktorými sú i diéty) nepovažujú, cestovná náhrada sa nezdaňuje.

30. Predmetom sporu žalobca učinil nárok na náhradu škody v podobe ušlého zisku, konkrétne v podobe straty príjmu a tzv. diét. Pokiaľ ide o prvú časť nároku, nesporný a zároveň preukázaný bol jeho základ. Súd mal za preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného škodcu za škodu na zdraví poškodeného žalobcu, tak protiprávne konanie žalovaného, vznik škody (ujmy na zdraví žalobcu) a príčinnú súvislosť medzi nimi, a to najmä v nadväznosti na pripojený trestný spis, trestný rozkaz. Spornou bola len výška tohto nároku, v nadväznosti na spornú dĺžku pracovnej neschopnosti žalobcu. Súd v tomto smere vychádzal zo znaleckého posudku a odborného vyjadrenia U. B., ktorý stanovil dĺžku trvania pracovnej neschopnosti po tom, ako mal naštudovanú celú zdravotnú dokumentáciu žalobcu (nielen v štádiu trestného konania, ale i tohto sporového civilného konania), otázky strán zodpovedal i v nadväznosti na konzultácie so znalkyňou z príslušného odboru, ktorá sa mohla vyjadriť k užívaniu uvedeného lieku. Znalec si v tomto musí byť vedomý trestných následkov uvedenia nepravdivých údajov. Súd tento dôkaz vyhodnotil ako objektívny, nemal dôvod o jeho správnosti pochybovať. Žalobcovi priznal v súlade s ním preto nárok na zaplatenie náhrady straty na zárobku za 6 týždňov predstavujúcich 42 dní, ktoré predstavujú maximum trvania PN určené znalcom. V tomto smere to súd považuje zároveň za spravodlivé, keďže k vzniku zranení, ktorých liečba PN žalobcu vyžiadala, došlo bez pochyb protiprávnym konaním žalovaného. Takéto rozhodnutie preto súd považuje za súladné i s dobrými mravmi, vzhľadom k okolnostiam prípadu.

31. Žalobca ako dôvod predĺženia PN uvádzal bolesti hlavy a nespavosť, nie užívanie lieku Stilnox. Ten začal užívať nesporne až po jeho predpise všeobecným lekárom, ktorý v čase jeho predpisu o jeho účinkoch na žalobcu vedieť nemohol. PN mu bola predĺžená všeobecným lekárom na základe odporúčaní z U., z ktorého sa vrátil dňa 1.10.2014. Všeobecný lekár mu ju teda predĺžil v deň, keď mu zároveň predpídal liek Stilnox. Z toho možno usúdiť, že pokiaľ aj došlo k predĺženiu PN, tak nie z tohto konkrétneho dôvodu (teda z dôvodu užívania uvedeného lieku). Preto aj pokiaľ žalovaný odborné vyjadrenie namietal, podľa názoru súdu nemala v tomto smere táto námietka relevanciu. K užívaniu lieku Stilnox z listinných dôkazov vyplýva, že liek mal žalobca užívať v zmysle odporúčania U. B. podľa potreby. Liek však začal užívať až na základe jeho predpisu všeobecným lekárom. Pokiaľ žalobca tvrdil, že pociťoval negatívne účinky lieku po jeho užití a že uvedené oznámil lekárovi, tak toto svoje tvrdenie ani nepreukázal. Súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného v tom smere, že žalobca nepredložil dôkazy k poslednému predĺženiu PN, resp. nepreukázal dôvodnosť posledného predĺženia PN. Za preukázané však súd považoval to, že dôvodom predĺženia nebolo užívanie lieku. V tomto smere súd poukazuje i na to, že nebolo preukázané, bez pochyb ani to, že by nespavosť (ktorá bola zrejme dôvodom predpísania lieku) ako taká bola dôvodom predĺženia pracovnej neschopnosti. Súd tiež považuje za potrebné poukázať na to, že na jednej strane žalobca tvrdil výrazné polepšenie zdravotného stavu, ktoré bolo dôvodom ukončenia PN z jeho strany, a to ešte skôr, než nastal termín lekárom určenej kontroly a na strane druhej tvrdil, že si ďalej na prácu, ktorú v tom čase vykonával, pre svoj zdravotný stav viac netrúfal. V tomto smere možno mať určité pochybnosti o tvrdení žalobcu o dôvode ukončenia PN i pracovného pomeru (to však len na okraj, nakoľko to nie je predmetom sporu). Takže žalobca nepreukázal, že na negatívne účinky lieku sa sťažoval všeobecnému lekárovi. Ani zrejme nemohol,

keďže PN už 14.10.2014, teda pred kontrolou určenou na 29.10.2014, ukončil. Pokiaľ by tomu tak skutočne aj bolo, mohol by to urobiť zrejme až dňa 14.10.2014. Potom ale vzniká rozpor medzi jeho tvrdeniami, keď na jednej strane tvrdil výrazné zlepšenie zdravotného stavu a na strane druhej, že si už na túto prácu pre svoj stav netrúfal. Tiež nie je zjavné, či žalobca svojvoľne užívanie lieku Stilnox vysadil, či sa tak rozhodol sám a z akých dôvodov.

32. Vo vzťahu k prvej časti nároku súd vychádzal pri výpočte zo žaloby, keď výpočet žalobcu po preskúmaní listinných dôkazov, i v nadväznosti na zákonné ustanovenia zákona o sociálnom poistení a zákonníka práce, považoval za správny. Napokon, ten nebol namietaný ani stranou žalovaného. Výpočet súd považoval za správny samozrejme len čo do rozsahu priznaných 42 dní od 17.8.2014 do 29.9.2014, teda za 6 týždňov pri dennom vymeriavacom základe 13,4308 €. Prvých 10 dní od 17.8.2014 do 26.8.2014 zamestnávateľ žalobcovu plnil 25 % denného vymeriavacieho základu, spolu mu vyplatil 61,789 €, strata na zárobku za tieto dni predstavuje 72,51 €. Od 27.8.2014 do 29.9.2014 vznikol žalobcovi nárok na nemocenské. V tieto dni mal žalobca ako zamestnanec nárok na 55 %. V danom prípade ide o 11. - 42. deň, teda 32 dní, čo pri vynásobení sumou 7,386 € (55 %) predstavuje 236,35 €. Uvedená suma bola žalobcovi zamestnávateľom zaplatená, preto zvyšok predstavujúci 193,41 € (32 dní x 60,44 €) je stratou na mzde, resp. ušlým ziskom žalobcu. V danom prípade preto za celých 42 dní ušlý zárobok žalobcu predstavuje 265,92 € (72,51 € + 193,41 €).

33. Pokiaľ ide o druhú časť nároku, súd poukazuje na to, že na pojednávaní oboznámil predbežné právne posúdenie, v rámci ktorého poukázal na spornosť samotného základu tejto časti nároku, keďže k nemu absentovali akékoľvek bližšie rozhodujúce skutkové tvrdenia a dôkazy. V nadväznosti na predbežné právne posúdenie žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol len to, že nárok titulom ušlého zisku v podobe diét uplatnil na základe potvrdenia zamestnávateľa o príjme, ktorý mu vydal jeho predchádzajúci zamestnávateľ za mesiace predchádzajúce spáchaniu skutku, resp. škodovej udalosti. Inými listinnými dôkazmi nedisponuje. Neoznačil žiadne iné dôkazy, nevzniesol žiadne dôkazné návrhy.

34. V nadväznosti na zákonné ustanovenia § 3 ods. 1 alebo § 5 ods. 5 zákona o CN je súd toho názoru, že žalobca mal predložiť listinný dôkaz preukazujúci, že žalobca ako zamestnanec mal byť v čase PN vyslaný na pracovnú cestu, resp. že mal v tomto čase pracovnú cestu zamestnávateľom naplánovanú (napr. predložením nejakého harmonogramu, resp. samotnej pracovnej zmluvy, pokiaľ tieto skutočnosti boli do nej v zmysle § 5 poňaté). V nadväznosti na § 5 ods. 1 zákona o CN nie je zjavné ani to, ako k výške tejto časti nároku (titulom ušlého zisku v podobe diét) žalobca dospel, na základe čoho realizoval výpočet zobrazený v žalobe (opäť v nadväznosti na § 5 ods. 2 a 5 zákona o CN).

35. Podľa názoru súdu žalobca nepreukázal, že by mu tento nárok v období trvania pracovnej neschopnosti reálne mohol vzniknúť. Nepreukázal, že v čase jeho pracovnej neschopnosti by bol vykonával prácu mimo trvalého bydliska, keby ku škodovej udalosti nedošlo, že by v čase PN bol nastúpil na konkrétnu trasu a či by na nej bol nepretržite, po celú dobu PN. A to aj v nadväznosti na to, že je všeobecne známou skutočnosťou, že každý vodič z povolania má určený počet dní, po odpracovaní ktorých má určitý počet dní voľna. Toto žalobca na námietku žalovaného ani nerozporoval. V tomto smere sa súd stotožnil s vyjadrením žalovaného. Nebolo teda možné ustáliť, že sa majetok žalobcu mohol o výplatu cestovných náhrad v podobe tzv. diét reálne zvýšiť, keby ku škodovej udalosti nedošlo. Dokonca žalobca nepreukázal ani svoje ďalšie tvrdenia k tejto časti nároku, napr. i o tom, že je skutočne vodičom v medzinárodnej preprave a ak áno, aké je miesto výkonu jeho práce a pod., nedoručil pracovnú zmluvu, či iný dôkaz. V tejto časti súd žalobe pre neunesenie bremena dôkazu vyhovieť nemohol.

36. Pokiaľ ide o dôkazné návrhy strán, súd sa s nimi na pojednávaní vysporiadal, keď o každom z nich rozhodol. Najmä pokiaľ ide o dôkazné návrhy žalobcu, ktorý požadoval výsluch, resp. písomné odborné vyjadrenie lekárov, ktorí mu poskytovali zdravotnú starostlivosť, bol súd toho názoru, že pre posúdenie dôvodnosti prvej časti nároku, ako i dĺžky trvania PN, od ktorej sa samozrejme tento nárok následne odvodzoval, bolo možné považovať za dostačujúce znalecké dokazovanie vykonané v trestnom konaní a odborné vyjadrenie produkované v uvedenom spore. Ďalšie dôkazy k uvedeným skutočnostiam považoval súd za nevhodné a neúčelné vykonávať, pretože mal za jednoznačne preukázané a nemal dôvod pochybovať o tom, že znalec, ktorý už v trestnom konaní posudok podal, tak učinil v čase, keď už boli realizované všetky vyšetrenia poškodeného žalobcu, a teda vychádzal zo všetkých správ, vrátane správy neurológa U.. B.. Súd pristúpil k odbornému vyjadreniu v uvedenom spore i z

toho dôvodu, že z posudku znalca vypracovaného v trestnom konaní, jednoznačne nevyplývalo, či pri stanovení doby trvania pracovnej neschopnosti žalobcu prihliadal aj na liečbu predpísanú neurológom U.. P. B., hoci na neurologické vyšetrenie vo svojom posudku poukázal. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné zodpovedať otázky, ktorými sa v posudku znalec nezaoberal, v postavení svedka by sa k uvedeným otázkam vyjadriť nemohol. Súd ho ustanovil za znalca z dôvodu, že vo svojom posudku vypracovanom už v trestnom konaní sa vyjadril k rozsahu jednotlivých zranení i k dĺžke trvania pracovnej neschopnosti a liečeniu zranení poškodeného žalobcu, teda daná vec mu bola známa. Súd ho považoval za osobu, ktorá má potrebnú odbornú spôsobilosť na zodpovedanie zadaných otázok. Vzhľadom na uvedené takéto dôkazy považoval zároveň i za hospodárny, efektívny.

37. Vo vzťahu k dôvodnej časti nároku žalobcovi súd priznal i sankčný úrok z omeškania, keďže žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou peňažného dlhu. Úrok žalobca uplatnil v zákonnej výške, odo dňa nasledujúceho po doručení predžalobnej výzvy žalovanému, z ktorej sa žalovaný mohol dozvedieť i o výške uplatňovaného nároku. Od nasledujúceho dňa je preto žalovaný preukázateľne v omeškaní. Uvedené žalovaný ani nenamietal.

38. O trovách tohto sporu súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď rozhodol najskôr o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. V danom prípade sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1723,35 € (100%), z ktorých mu súd priznal 265,92 € (15,43 %). Vo zvyšku predstavujúcom 84,57 % mal úspech žalovaný. Jeho čistý úspech tak predstavuje 69,14 %. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže odvolanie podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia, písomne, na Okresnom súde Čadca.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.